

Sygn. akt **VIII Ua 11/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska (spr.) SSO Jolanta Łanowy-Klimek
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018r. w G.

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o zasiłek chorobowy i zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 17 stycznia 2018 r. **sygn. akt** VI U 328/17

1) zmienia częściowo zaskarżony wyrok w punkcie 1 i 3 oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten sposób, że zwalnia ubezpieczoną z obowiązku zwrotu odsetek w kwocie 1 772,14 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt dwa złote i czternaście groszy) i oddala odwołanie w pozostałym zakresie;

2) oddala apelację w pozostałej części.

(-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 11/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 lipca 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonej M. K. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 24 października 2012r. do 12 lutego 2013r., od 23 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r., od 12 października 2013r. do 25 października 2013r. (zasiłek chorobowy

z ubezpieczenia wypadkowego), od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., od 26 października 2015r. do 30 października 2015r., od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r., od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r., od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r. i zobowiązał ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia

z ubezpieczenia chorobowego za w/w okresy pobranego zasiłku przypadające od 9 listopada 2014r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 18 504,42 zł (należność główna 16 732,28 zł i odsetki 1 772,14 zł). Jednocześnie organ rentowy stwierdził, że zasiłek chorobowy za okres od 24 października 2012r. do 12 lutego 2013r., od 23 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r., od 12 października 2013r. do 25 października 2013r. nie podlega dochodzeniu z powodu przedawnienia.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za wskazane powyżej okresy, gdyż ubezpieczona w czasie orzeczonej niezdolności do pracy świadczyła pracę zarobkową.

Ubezpieczona M. K. domagała się zmiany w całości zaskarżonej decyzji poprzez zwolnienie jej z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, a to zasiłku chorobowego za okresy od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., od 26 października 2015r. do 30 października 2015r., od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r., od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r., od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r. wraz z odsetkami, w łącznej kwocie 18.504,42 zł. Nadto wniosła o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca, bowiem w świetle art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych ubezpieczona nie została pouczona o przesłankach, które powodują brak prawa do pobierania świadczenia. Podniosła także, że rodzaj świadczonej przez nią pracy w Wojewódzkim Pogotowiu (...) w K. różni się zasadniczo od pracy wykonywanej u pozostałych podmiotów, w tym przykładowo w Fundacji Unia (...) w R.. Pierwsza z nich jest bowiem pracą fizyczną, druga zaś pracą biurową, która nie wymaga znaczących nakładów siły fizycznej. Ubezpieczona dodała, że mogło się zdarzyć, że nie była w stanie wykonywać pracy fizycznej, jednak mogła wykonywać lżejszą pracę w mniejszym wymiarze czasowym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w decyzji zaskarżonej.

Zainteresowani Wojewódzkie Pogotowie (...) w K., Fundacja Unia (...) w R., Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w K. imienia sierżanta G. Z. prawidłowo zawiadomieni o toczącym się postępowaniu nie wstąpili do sprawy jako strona zainteresowana.

Wyrokiem z 17 stycznia 2018r. sygn. VI U 328/17 Sąd Rejonowy w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

- w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zwolnił ubezpieczoną z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, a to zasiłku chorobowego za okres: od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., od 26 października 2015r. do 30 października 2015r., od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r., od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r., od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r. wraz odsetkami, w łącznej kwocie 18 504,42 zł,

- w pkt 2 oddalił odwołanie w pozostałym zakresie,

- w pkt 3 zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje.

Ubezpieczona M. K. od 1 stycznia 1992r. zatrudniona jest w Wojewódzkim Pogotowiu (...) w K. (stacja w R. i C.), wykonując od 1 lipca 1997r. obowiązki pielęgniarki systemu ratownictwa medycznego.

Równocześnie od 9 maja 2014r. nieprzerwanie świadczy usługi pielęgniarskie na rzecz podmiotu leczniczego Fundacji Unia (...) w R. w ramach obowiązującej strony umowy zlecenia. Z tytułu stosunku zlecenia odwołująca była uprawniona do wynagrodzenia według stawki godzinowej. Wynagrodzenie to wypłacane jest za okres każdego miesiąca, przelewem na rachunek bankowy odwołującej w terminie 21 dni, licząc od dnia otrzymania przez zleceniodawcę wystawionego przez odwołującą rachunku.

W okresach od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., od 26 października 2015r. do 30 października 2015r., od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r., od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r., od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r. odwołująca była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim. Płatnikiem zasiłku dla odwołującej był zakład pracy i za wskazane okresy odwołującej wypłacono z funduszu chorobowego zasiłek w kwotach brutto:

- a) 6.566,28 zł za okres od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r.;
- b) 382,90 zł za okres od 26 października 2015r. do 30 października 2015r.;
- c) 689,22 zł za okres od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r.;
- d) 5.284,02 zł za okres od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r.;
- e) 3.809,86 zł za okres od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r.

Ubezpieczona nie została w zakresie spornego świadczenia pouczona przez pracodawcę lub organ rentowy o sytuacjach powodujących brak prawa do tego świadczenia, w tym poprzez wykonywanie pracy zarobkowej w okresie zwolnienia lekarskiego.

W powyższych okresach orzeczonej niezdolności do pracy odwołująca nie wykonywała pracy na rzecz Wojewódzkiego Pogotowia (...) w K.. Odwołująca nie zaprzestała jednak wykonywać obowiązków na rzecz Fundacji Unia (...), dla której wykonywała czynności w następujących dniach:

- a) 5,8,9,11,13,20,22,24 i 28 października 2012r.,
- b) 1,5,6,7,9,10 listopada 2012r.,
- c) 7,13,16,17,20 października 2014r.,
- d) 12, 14, 16, 19, 25 i 27 listopada 2014r.;
- e) 4, 9, 15, 19 i 25 grudnia 2014r.,
- f) 3, 10, 26, 30 stycznia 2015r.;
- g) 2, 15 i 29 października 2015r.;
- h) 4, 7, 14, 19, 20, 25, 29 kwietnia 2016r.;

- i) 13, 15, 23, 26, 29, 30 czerwca 2016r.;
- j) 5, 11, 15, 22, 25, 26 i 28 lipca 2016r.;
- k) 1, 2, 9, 17, 19, 22 i 24 sierpnia 2016r.;
- l) 2, 4, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 24, 26, 28 października 2016r.;
- m) 3, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 22, 28 i 30 listopada 2016r.;
- n) 5, 8, 12, 14, 22, 23, 24, 25, 28, 29 i 30 grudnia 2016r.;
- o) 3, 11, 16, 17, 20, 23, 26, 28 i 31 stycznia 2017r.

Z kolei Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w K. potwierdził wykonywanie umowy zlecenia z odwołującą w dniach:

- a) 15,17 i 23 listopada 2012r.,
- b) 7,8,11, (...),19,23,24,27,30 grudnia 2012r.,
- c) 1,8,12,13,17,21,24,25,29 stycznia 2013r.,
- d) 1,2,3,4,7,8,12,25,26 lutego 2013r.,
- e) 2,5,7,11,14,18,21,24,28 października 2013r.

Sąd Rejonowy uznał, że w świetle niespornych okoliczności faktycznych odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Powołując się na art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.) wskazał, że w orzecznictwie podnosi się, że pouczenie musi być na tyle zrozumiałe, by pobierający świadczenie mógł odnieść je do swojej sytuacji, jednak nie musi odnosić się do indywidualnie pobierającego świadczenie, gdyż nie da się przewidzieć, które z okoliczności wystąpią u konkretnego świadczeniobiorcy (wyrok Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2005r., I UK 136/04). Pouczenie może polegać na przytoczeniu przepisów określających te okoliczności, ale musi być na tyle zrozumiałe, aby ubezpieczony mógł je odnieść do własnej sytuacji (wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2006r., I UK 161/05). Zważywszy na funkcję, jaką pouczenie odgrywa w normatywnej konstrukcji nienależnie pobranego świadczenia, warunkiem uznania, że ubezpieczony pobrał takie nienależne świadczenie jest ustalenie przez sąd, że pobierający świadczenia wiedział (został pouczone) "o braku prawa do ich pobierania" (wyrok Sądu Najwyższego z 4 września 2007r., I UK 90/07).

W niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby ubezpieczona została pouczone o braku prawa do pobierania zasiłku chorobowego, bowiem zarówno w aktach organu rentowego, jak i w aktach osobowych ubezpieczonej brak jest dokumentu czy informacji zawierającej pouczenie, z którego wynikałoby kiedy i w jakich okolicznościach następuje zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego. Sąd miał na uwadze również okoliczność, że płatnikiem świadczenia wypłacanego ubezpieczonej w spornych okresach był pracodawca, zaś organ rentowy nie posiada akt orzeczniczych za okresy sporne.

Z uwagi na brak pouczenia należało uznać, że ubezpieczona nie miała świadomości,

że wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje brak prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. Stąd też nie została spełniona przesłanka z art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy systemowej, od której ustawodawca uzależnił możliwość ubiegania się o zwrot wypłaconego świadczenia.

Skoro ubezpieczona wskazała, że zaskarża decyzję z 3 lipca 2017r. i wnosi o jej zmianę w całości, przy czym równocześnie zaznaczyła, że domaga się zwolnienia z obowiązku zwrotu pobranego świadczenia z ubezpieczenia chorobowego, a to zasiłku chorobowego za okres: od 9 listopada 2014r. do 31 stycznia 2015r., od 26 października 2015r. do 30 października 2015r., od 3 kwietnia 2016r. do 11 kwietnia 2016r., od 10 czerwca 2016r. do 17 sierpnia 2016r., od 15 listopada 2016r. do 4 stycznia 2017r. wraz z odsetkami, w łącznej kwocie 18.504,42 zł, Sąd Rejonowy z uwagi na związanie zakresem zaskarżenia, w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję, a w pkt 2 oddalił odwołanie w pozostałym zakresie jako niezasadne i niewykazane.

O kosztach zastępstwa procesowego ubezpieczonej Sąd Rejonowy orzekł z mocy art. 98 § 3 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.)

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy zaskarżając wyrok w części, to jest w zakresie punktu 1 i 3, zarzucając temu wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

- art.84 ust.2 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych przez jego niezastosowanie, pomimo że ubezpieczona wykonując pracę w czasie orzeczonej niezdolności do pracy, przedkładając zaświadczenia o niezdolności do pracy ((...)) wprowadziła w błąd organ wypłacający świadczenie, a tym samym jest zobowiązana do zwrotu wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego,

- art.17 ust.1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przez jego niezastosowanie i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego, pomimo że ubezpieczona w czasie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową.

Wskazując na te zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części objętej punktem 1 i 3 przez oddalenie odwołania w całości, a ponadto o uchylenie orzeczenia o kosztach procesu zasądzonych na rzecz ubezpieczonej w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy wskazał, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z 26 lipca 2017r. sygn. I UK 287/16, że ustalenie przez Sąd Rejonowy, że ubezpieczona nie została pouczona przez organ rentowy o braku prawa do pobierania zasiłku chorobowego w przypadku wykonywania pracy zarobkowej, nie zwalniało tego Sądu z obowiązku oceny stanu faktycznego pod kątem przesłanek określonych w art.84 ust.2 pkt 2 ustawy systemowej, to jest ustalenia czy zasiłek chorobowy został wypłacony na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez ubezpieczoną. Jak wynika bowiem z ustaleń faktycznych ubezpieczona w czasie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową na rzecz Fundacji Unia (...) w R. w ramach umowy zlecenia, a pomimo tego realizowała uprawnienia do zasiłku chorobowego przedkładając zaświadczenia lekarskie, czym wprowadziła organ rentowy w błąd co do okoliczności warunkujących powstanie (posiadanie) prawa do zasiłku chorobowego. W takiej sytuacji zachodzą przesłanki do uznania wypłaconych w spornych okresach zasiłków chorobowych jako świadczeń nienależnie pobranych.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczona wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Stan faktyczny rozpoznawanej sprawy w zasadzie był bezsporny. Okolicznością niekwestionowaną w sprawie było w szczególności, że ubezpieczona M. K.

w okresach wskazanych w decyzji zaskarżonej przypadających od 9 listopada 2014r., kiedy pobierała zasiłek chorobowy, równocześnie wykonywała pracę rzecz Fundacji Unia

Bracka ” w R. w ramach umowy zlecenia. Tymczasem zgodnie z art.17 ust.1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego

w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2017r., poz.1368 ze zm.) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy organ rentowy może domagać się od ubezpieczonej zwrotu tych pobranych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Kwestię zwrotu nienależnie pobranych zasiłków chorobowych reguluje art.84 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz.1778 ze zm., por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2012r. I UK 194/11, Lex nr (...), z 8 marca 2017r. II UK 753/15 Lex nr 2271458).

Zgodnie z ust. 1 i 2 tego uregulowania prawnej osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1.) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2.) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że ubezpieczona nie została odpowiednio pouczona o braku prawa do pobierania zasiłku chorobowego, co uniemożliwia samo w sobie, w świetle powołanego uregulowania prawnego, domagania się od niej obecnie zwrotu tego świadczenia. Podstawowym bowiem warunkiem uznania, że wypłacone świadczenie podlega zwrotowi w myśl art.84 ust.2 pkt 1 ustawy systemowej jest brak prawa do świadczenia oraz świadomość tego osoby przyjmującej to świadczenie, płynące ze stosownego pouczenia.

Sąd Okręgowy podziela jednakże apelację organu rentowego, a także przywołany w niej wyrok Sądu Najwyższego z 26 lipca 2017r. sygn. I UK 287/16 (Lex nr 2382448) wydany na gruncie podobnego stanu faktycznego, że brak odpowiedniego pouczenia

nie stanowi wystarczającej przesłanki do stwierdzenia, że ubezpieczoną nie obciąża obowiązek zwrotu pobranego zasiłku chorobowego, do którego utraciła prawo wskutek wykonywania w okresie pobierania świadczenia pracy zarobkowej. Sąd powinien bowiem rozważyć, czy mimo nieziszczenia się określonej w art.84 ust.2 pkt 1 ustawy systemowej przesłanki zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, zasiłek chorobowy został wypłacony na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd

organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia. W orzecnictwie przy tym zakreśla się szeroko ramy zachowań kwalifikowanych jako świadome wprowadzenie w błąd organu rentowego lub odwoławczego. Zalicza się do nich bezpośrednie oświadczenie nieprawdy we wniosku o świadczenia, przemilczenie przez wnioskodawcę faktu mającego wpływ na prawo do świadczeń, złożenie wniosku w sytuacji oczywiście nieuzasadniającej powstanie prawa do świadczenia. Ostatecznie we wspomnianym wyroku z 26 lipca 2017r. Sąd Najwyższy stwierdził, że jeżeli ubezpieczony przedkłada za sporne okresy zaświadczenia lekarskie ((...)), a jednocześnie w tych samych okresach świadczy pracę zarobkową, to wprowadza w ten sposób organ rentowy w błąd co do okoliczności warunkujących powstanie prawa do zasiłku chorobowego.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Okręgowy uznał, że zasiłek chorobowy wypłacony ubezpieczonej w okresach wskazanych w punkcie 1 zaskarżonego wyroku był świadczeniem nienależnym, bo ubezpieczona w okresach objętych zaświadczeniami lekarskimi o czasowej niezdolności do pracy faktycznie świadczyła pracę u zleceniodawcy Fundacji Unia (...) w R.. Zatem przedkładanie przez nią wpierw pracodawcy, a następnie przez pracodawcę organowi rentowemu, zwolnień lekarskich, w ocenie Sądu Okręgowego, wprowadzało w błąd organ rentowy, ponieważ powodowało fałszywe wyobrażenie tego organu o stanie uprawnień wnioskodawcy wywołanego na skutek świadomego zachowania osoby pobierającej świadczenie.

Zwrócić należy uwagę, że ubezpieczona większość prac na rzecz Fundacji Unia (...) świadczyła w okresach, w których miała orzeczoną czasową niezdolność do pracy.

Z przedłożonych do akt organu rentowego umów zleceń wynika, że wykonywała na rzecz tego zleceniodawcy pracę pielęgniarki, a więc zasadniczo taką samą pracę jaką świadczyła dla swojego pracodawcy Wojewódzkiego Pogotowia (...) w K. w ramach stosunku pracy. Praca na rzecz w/w Fundacji nie miała charakteru incydentalnego, gdy w świetle ugruntowanego stanowiska judykatury jedynie sporadyczna, incydentalna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego (por. wyroki Sądu Najwyższego z 9 października 2006r. II UK 44/06, z 3 marca 2010r. III UK 71/09 Lex nr 585848). Ubezpieczona natomiast wykonywała pracę często, co drugi, trzeci dzień, a czasami pięć, sześć, czy nawet osiem razy w czasie objętym zaświadczeniem lekarskim. Nadto nie wyjaśniła tych okoliczności, pomimo że Sąd Rejonowy kilkakrotnie wzywał ją celem przesłuchania. Ubezpieczona jednak nie stawiała się na wyznaczone terminy rozpraw, nie usprawiedliwiła też swojego niestawiennictwa na ostatnią wyznaczoną rozprawę 10 stycznia 2018r.

Zdaniem Sądu Okręgowego w takiej sytuacji faktycznej, nie sposób uznać, że ubezpieczona nie miała świadomości, iż nie może domagać się wypłaty zasiłku chorobowego tym bardziej, że była już wówczas doświadczonym pracownikiem, od ponad dwudziestu lat funkcjonującym na rynku pracy, a więc niewątpliwie musiała mieć wiedzę, że w czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim, pracy zarobkowej nie powinna świadczyć i że w takiej sytuacji świadczenia z ubezpieczenia chorobowego jej się nie należą.

Reasumując, skoro zasiłek chorobowy pobrany przez ubezpieczoną w okresach przypadających od 9 listopada 2014r., szczegółowo wymienionych w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, był świadczeniem nienależnym, to ubezpieczona zgodnie z art.84 ust.1 ustawy systemowej, jest zobowiązana do jego zwrotu.

Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do żądania od ubezpieczonej zapłaty odsetek w kwocie 1 772,14 zł od nienależnie pobranych zasiłków chorobowych.

W judykaturze ugruntowane jest stanowisko, że organ rentowy powinien naliczać odsetki ustawowe od nienależnie pobranego świadczenia dopiero od dnia doręczenia osobie zobowiązanej decyzji obligującej do zwrotu takiego

świadczenia, gdyż dopiero od tej daty osoba taka pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2008r. I UK 154/08, z 3 lutego 2010r. I UK 210/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Ł. z 11 października 2012r., III AUa 985/12, Lex nr 1223386). Zatem żądanie przez organ rentowy zapłaty odsetek naliczonych do dnia wydania zaskarżonej decyzji jest nieprawidłowe i nie zasługuje na uwzględnienie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd Okręgowy odnosząc się do żądania przez organ rentowy zapłaty odsetek od nienależnie pobranych świadczeń z mocy art.385 k.p.c. oddalił apelację tego organu, o czym orzekł w punkcie 2 wyroku. Jednocześnie Sąd Okręgowy zmienił decyzję zaskarżoną w ten sposób, że zwolnił ubezpieczoną z obowiązku zwrotu odsetek w kwocie 1 772,14 zł. W pozostałym zaś zakresie apelacja organu rentowego podlegała uwzględnieniu, o czym z mocy art.386§1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 wyroku częściowo zmieniając zaskarżony wyrok i oddalając odwołanie ubezpieczonej.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Jolanta Łanowy - Klimek